

Úplatky jsou bohužel v dnešní společnosti jevem zcela běžným, ba pro mnohé dokonce přirozenou součástí každodenního života. Úplatkářství či korupce mají velmi silnou tendenci být všude přítomny a jsou jedním z nejzávažnějších problémů soudobé společnosti. Důkazem může být následující rčení: „Každý je úplatný, záleží jen na výši nabízené částky a okolnosti, za které je nabízena,“¹ neboli „každý má svou cenu“. V každé, byť sebedokonalejší společnosti, se najdou jedinci, kteří jsou úplatní a kteří chtějí mít ze všeho i něco pro sebe. Dá se říci, že neexistuje stát či státní útvar, který by tento soudobý fenomén zcela zlikvidoval. Nicméně pomyslnou metou každé společnosti je snížit výskyt korupce na co nejnižší míru, neboť její eliminace je v podstatě nereálná! V Preambuli Trestněprávní úmluvy o korupci² se uvádí, že členské státy Rady Evropy (k nimž patří i ČR) a ostatní signatářské státy této úmluvy mimo jiné zdůrazňují, že korupce ohrožuje zákonnost, demokracii a lidská práva, podryvá dobrý způsob vlády, zásady solidnosti a sociální spravedlnosti, zkresluje konkurenceschopnost, brzdí ekonomický rozvoj a ohrožuje stabilitu demokratických institucí a morální základy společnosti. To je dokladem toho, že korupce není jen problémem jednotlivých států, ale že má i dosti značný mezinárodní rozměr. Je to fenomén, který nemá ani časové ani územní hranice.